

De eenzame piemel

Op een vrijdagavond, ergens tussen 19.00 uur en 20.00 uur, loop ik in mijn buurt rond in de Delhaize. Het is zomer. Enkele jaren geleden was dit het uitgelezen tijdstip en dé plek om singles te ontmoeten. Of dit nog steeds zo is, weet ik eigenlijk niet. Een mens wordt ouder.

Ja, bij koppels verloopt het op een vrijdagavond doorgaans anders: op dit uur zijn ze al minimum een uur aan het aperitieven want het is weekend, voetjes languit op de sofa of aan de bar, of ze zijn zich aan het optutten in de badkamer voor een diner op restaurant of bij vrienden thuis (die meestal alleen koppels en geen singles uitnodigen).

Ik loop rond met mijn winkelkar en boven op mijn spaghetti en wc-papier liggen twee komkommers en twee courgettes. Ik geef toe, ik had véél voor mijn geld. Smalend komt André, mijn buurman, voorbij en zegt: 'Amai, wat ben je van plan Sybille?' Ik krijg zowat rode kaken.

Enfin. Ik glimlach.

Dan daagt het mij. Welke reactie zou ik krijgen wanneer ik zou rondlopen met een bussel asperges, of, weet je wat, met één asperge?

Willen of niet, je medemens vergaapt zich aan je winkelkar!

Misschien moet ik eens met volgend lijstje rondlopen, al was het maar om te paraderen en dan achteraf alles weer in de rekken te kieperen: oesters, asperges, kreeft à la meunière of gamba's, mosselen of spaghetti alle vongole, champagne ... Het water komt je in de mond.

Gekscheren met een winkelkar. Dat zou een leuk experiment kunnen zijn, net als het rondlopen met die gigantische courgettes en komkommers.

Tot ik naar het beeld kijk van Edouard Manet: *l' Asperge*. Ik zie de verhalen in de praktijk de revue passeren. De eens zo viriele mannen, die destijds niet polyameus waren (*what's in a word?*), maar die er wel een minnares op nahielden. Ze worden zestig, vijftenzestig, zeventig of vijftenzeventig. Ze hebben ondertussen een nieuw leven opgebouwd, zijn meer dan één keer gescheiden en hebben een vrouw die twintig jaar jonger is. Een vrouw met misschien op dat moment heel ambetante pubers, een nieuw samengesteld gezin dus dat het licht opnieuw moet uitvinden. Een intergenerationeel koppel, met een echtgenote op het toppunt van haar carrière en hij die stilaan verlangt naar rust, want gepensioneerd ondertussen.

Ik herinner mij een anekdote, even naast of misschien helemaal op de kwestie, van een goede vriendin die kinesiste is. Opnieuw is een man op spoed gearriveerd wegens een

Edouard Manet. *L' Asperge*. Olie op doek, 16,9 x 21,9 (1880)

mogelijke hartaanval. Ondertussen gokken de verplegers en kinesisten op het volgende: '1-0 dat hij nooit sportte vroeger?', 'Zou hij ... zou mijnheer een lief hebben die twintig jaar jonger is?'

Komt een cliënt in de wachtkamer. 'Help, mevrouw. Ik heb een nieuwe vriendin. Ik zie die zo zitten, en ik ben, denk ik, verliefd. 'k Heb het nogal serieus zitten, ik zie die vrouw echt graag'. De paniek. Die tedere kwetsbaarheid hier. Hij wil voor iemand gaan.

In het heetst van de strijd of de vrijage moet die penis naar omhoog en stijf worden. Toch op zijn minst in ons vaak nog prehistorisch gedachtegoed? Of kom je niet te snel klaar ...

En dan? Als we het nu eens anders zouden bekijken?

With a little help from my friend? Viagra, of Tadalafil of Sildenafil of ... Al was het maar om het zelfvertrouwen een boost te geven? Het weekend door te komen, zonder dat je moet plannen op een uur na: nu ga ik van bil en moet die stijve piemel er zijn?

Raymond Van Het Groenewoud trok zich het lot over de arme penis aan en zong: 'Het licht is uit, de deur op slot, eenzaamheid is zijn lot'.

Ze ligt daar alleen, te kijken, die asperge van Manet, te zieltogen, zou je misschien denken.

Of in al haar kwetsbaarheid, te turen naar ...?

Ouder worden, kwetsbaarheid, ziek zijn. Mens ben je vaak alleen, en graag zien, soms met twee.

Maar weet je?

Manet kreeg de opdracht om een bundel asperges te schilderen en zou er achthonderd frank voor krijgen. De opdrachtgever beloofde hem met duizend frank.

En prompt schilderde Edouard Manet die ene mooie asperge als cadeau voor zijn opdrachtgever.

Sybille Vanweehaeghe